

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3914

гр. София, 01.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **7015** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК.

Образувано е молба, подадена от [фирма] за изменение и допълване на постановеното решение № 967/14.02.2020г., постановено по адм. д. № 7015/2019 г. по описа на АССГ, в частта за разноските, като е направено искане на дружеството бъде присъден пълният размер на претендираните съдебни разноски от 842 лв.

В частта за разноските с решението на съда е уважено частично искането на ищеца, а именно: присъдена е сумата от 553,81 лв. за съдебни разноски пред настоящата съдебна инстанция, като е отхвърлена претенцията за разликата до пълния предявен размер от 842,00 лева като неоснователна.

В становище от 06.03.2020г. ответникът счита искането за недопустимо, тъй като съдът се е произнесъл изцяло и пояснил конкретно какви суми присъжда и за какво, като в него не била налице липса, която да поражда необходимост от допълването му, а евентуалната неудовлетвореност на молитгеля от постановеното решение би могла да бъде изразена в касационна жалба. Алтернативно ответникът счита искането за неоснователно, като се позовава на около 400-те идентичните дела в съда, заведени от ищеца и предмета на исковата претенция, касаело се за злоупотреба с права и опит да бъдат получени допълнителни адвокатски хонорари, а в случая поради обединяването на делатанямало основание да бъдат претендирани адвокатски хонорари по две дела.

Съдът намира искането за допустимо да бъде разгледано по реда на чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащото правило на чл.144 АПК, като подадено в срока за обжалване на процесното съдебно решение, но разгледано по същество за неоснователно.

С постановеното решение по делото, чието допълване се иска, КЕВР е осъдена да заплати на [фирма] претендираните иуществени вреди, ведно със съответните лихви, като е уважил възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за съдебното производство с предмет самите искове за вреди.

При произнасянето си по исканията по чл.10, ал.3 ЗОДОВ с оглед изхода на спора – уважаване на исковата претенция в пълен размер, съдът е формирал извод за основателност на възражение на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено по настоящето исково производство. Възражението е своевременно заявено в хода на устните състезания от процесуалния представител на ответника, като съдът го е разгледал и взел предвид конкретни обстоятелства. Предявяването от ищеца на вземането му от един и същ правоувреждащ юридически факт с две искиви молби, вместо с една; предвид и ниската фактическа и правна сложност на спора; многобройните идентични дела; извършените в хода на съдебното производство процесуални действия, са разгледани и взети предвид при преценката на възнаграждението на адвоката. Същевременно с молбата по чл. 248 ГПК не са заявени обстоятелства, които да обосновават изменение или допълване на решението.

Предвид гореизложеното съдът приема, че в постановеното по делото решение е налице произнасяне по исканията и възраженията на страните по отношение на разноските, поради което искането на ищеца за изменение и допълване на решението в частта на разноските е неоснователно.

По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за изменение и допълване на решение №967/14.02.2020г., постановено по адм. д. № 7015/2019 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд по реда за обжалване на решението.

СЪДИЯ: